

af Arbejdet i Nyborg Straffeanstalt. Men saa hedder det i Anmærkningerne, at den Opfordring, der er udgaaet til Statens Virksomheder og Institutioner om i saa høj Grad som muligt at henvende sig til Kontoret for Arbejdsdriften i Straffeanstalterne om Forfærdigelse af saadanne Brugsgenstande, som kan fremstilles i Straffeanstalterne, har medført, at der er kommet saa mange Begæringer ind, at Arbejdslederen ikke mere kan overkomme denne Korrespondance m. m., men maa have Hjælp dertil. Jeg tror nu, man er gaaet noget for vidt med saaledes at begære Arbejde udført af Straffeanstalterne. Et Tilfælde, jeg gerne vil nævne en passant, er, at der har siddet en Mand med en ret betydelig Virksomhed og fabrikeret Gymnastiksko til Hæren, men dette Arbejde er nu gaaet fra ham og flyttet over til Nyborg-Fængselet, hvorved han og hans Arbejdere er blevet arbejdsløse. Dette er dog med Hensyn til Bedømmelsen af Spørgsmaalet om dette Kontorchefsembede af underordnet Betydning.

Men den her omtalte Virksomhed viser sig altsaa at være saa stor, at Arbejdslederen ikke kan overkomme baade at have den overordnede Ledelse og at forestaa den rent ekspeditions-mæssige Del af Virksomheden saasom Indkøb af Raastoffer, Maskiner og Redskaber, Erhvervelse og Fremsendelse af Bestillinger og Modeller etc. og den dermed forbundne Bogføring og Korrespondance. Men det forekommer mig, at der ikke i den Anledning er Aarsag til at oprette et Kontorchefsembede under Justitsministeriet. Det er altsaa Arbejdsledelsen, der nu er saa stor, at den Mand, der er Arbejdsleder, maa have Hjælp, og det vilde være naturligt, at Ministeriet gav ham Tilladelse til at benytte en saadan Assistance oppe i det Kontor i Ministerialbygningen, hvor det synes, at denne Leder residerer. Men udover dette at give Arbejdslederen Bemyndigelse til at benytte den Hjælp, som den store Virksomhed kræver, forekommer det mig ikke, at der er nogen som helst Grund for Staten til at gaa. Naar en Mand ansættes som Kontorchef eller i en anden lignende overordnet Stilling, sker det i Henhold til de Kvalifikationer, denne Mand er i Besiddelse af, og det er den ansvarlige Minister, der besørger Indstillingen til Udnævnelserne. Men noget saadant er der slet ikke Tale om her. Den Mand, der skal ansættes, maa være en Mand, som Arbejdslederen, Konsul Birch, kan bruge til sin Virksomhed. Det er i

Virkeligheden denne Mand, der ikke er i Statens Tjeneste som Embedsmand, der bliver den bestemmende med Hensyn til, hvem der skal ansættes som Kontorchef. Og der udkræves Kvalifikationer af en helt anden Art end dem, der ellers kræves ved Udnævnelse til Kontorchefsembedet. Det skal være en Forretningsmand, og denne Forretningsmand har aldrig før staaet overfor en Opgave som den, der her er Tale om. Det er da muligt, at selv om han har vist sig som en udmærket dygtig Mand paa andre Omraader, han dog vil have Vanskelighed ved at bestride denne Virksomhed, og Ministeren kan saa ikke afskedige ham, men heller ikke kan han blive siddende som Kontorchef, hvis Arbejdslederen finder, at han ikke kan udføre sin Gerning paa den Maade, som han mener, den skal udføres paa, thi hele Virksomheden gaar jo i høj Grad paa Arbejdslederens Ansvar. Men naar altsaa denne Kontorchef afskediges, og det ikke bliver Ministeren, der bestemmer, naar han skal afskediges, faar vi det mærkelige Forhold, at Staten afskediger en Mand, som det i Virkeligheden er en privat Mand, der ønsker at faa afskediget, og at Staten i samme Øjeblik er forpligtet til at betale den afskedigede Pension. Det forekommer mig at være en ganske forkert Ordning.

Der fremkommer dernæst det Spørgsmaal, som allerede er nævnt, om denne Kontorchef i det hele har nogen under sig i sit Kontor. Det fremgaar ikke af Anmærkningerne. Der staar, at Arbejdslederen ikke kan overkomme Arbejdet, og at han derfor maa have en Medhjælp, og den skal han saa have i Form af en Kontorchef. Efter dette maa man formode, at der ikke i Forvejen gives andre Medhjælpere. Det ærede Medlem, der nys talte (Andreasen), nævnedes ogsaa det Forhold, som ellers ikke kendes, at en Stats-embedsmand lønnes af en privat Mand. Thi det maa man forudsætte som givet, og det forudsætter Ministeriet ogsaa, at om kort Tid vil der af denne Virksomhed tilflyde Arbejdslederen et saa stort Udbytte, at han vil kunne afholde Udgifterne til denne Kontorchef. Men det er efter min Mening en Ordning, der ikke bør finde Sted. Man bør derfor ikke gennemføre det foreliggende Lovforslag. Jeg formoder, at Ministeriet administrativt maa kunne give Arbejdslederen Ret til at skaffe den fornødne Assistance. For saa vidt i det første Aar, eller i de 2 første Aar, Udgiften for Arbejdslederen skulde